

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مشاوره گروهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به تالاسمی ماژور مراجعه کننده به مرکز درمانی تالاسمی بوشهر

محل انتشار:

مجله علمی پژوهش، دوره 16، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضوان بخشی - *Master Science Student of Nursing, Bushehr University of Medical Science, Bushehr, Iran*

شرافت اکابریان - *Lecturer of Nursing Department, Faculty of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Science, Bushehr, Iran*

مسعود بحرینی - *Associate Professor of Nursing Department, Faculty of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran*

کامران میرزایی - *Associate professor of Social Medicine Department, Faculty of Medicine, Bushehr University of Medical Science, Bushehr, Iran*

جمیله کیانی - *MSc of Psychology, Bushehr University of Medical Science, Bushehr, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: تالاسمی ماژور شایع ترین بیماری ارثی در دنیا و کشور ایران است. ماهیت مزمن این بیماری همراه با علائم و تظاهرات بالینی و عوارض ناشی از بیماری و درمان آن، فرد را با مشکلات متعدد جسمانی، روانی و اجتماعی روبرو می سازد و ابعاد مختلف کیفیت زندگی را در این بیماران تحت تاثیر قرار می دهد. هدف از انجام مطالعه حاضر تعیین تاثیر مشاوره گروهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به تالاسمی ماژور بود. مواد و روشها: پژوهش حاضر یک کارآزمایی بالینی شاهد دار بود. تعداد کل نمونه ها شامل ۶۲ بیمار مبتلا به تالاسمی ماژور مرکز درمانی تالاسمی شهر بوشهر در سال ۱۳۹۵ بود که به صورت تصادفی به دو گروه ۳۱ نفره مداخله و کنترل تقسیم شدند. برای گروه مداخله، چهار جلسه مشاوره گروهی درمانی با رویکرد شناختی رفتاری در مدت دو هفته برگزار شد. کیفیت زندگی بیماران هر دو گروه، قبل از انجام مداخله و یک ماه پس از پایان آن با استفاده از پرسشنامه SF-۳۶ بررسی شد. تحلیل نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ در سطح معنی داری ۰/۰۵ انجام شد. یافتهها: نتایج حاصل از آزمون های تحلیلی نشان داد که بین متغیرهای دموگرافیک دو گروه مداخله و کنترل، تفاوت آماری معناداری وجود ندارد ($P > 0.05$). با این وجود، گروه مداخله پس از انجام مشاوره افزایش قابل توجهی در نمرات کل کیفیت زندگی و زیرحیطه های آن نسبت به قبل از مداخله کسب کرد ($P < 0.001$). همچنین اختلاف میانگین نمرات کل کیفیت زندگی و زیرحیطه های آن در دو گروه مداخله و کنترل به لحاظ آماری معنادار بود ($P < 0.001$). نتیجه گیری: پژوهش حاضر نشان داد که اجرای برنامه درمانی مشاوره گروهی با رویکرد شناختی رفتاری به طور موثری باعث بهبود کیفیت زندگی بیماران تالاسمی ماژور می گردد. بنابراین توصیه می شود که از این رویکرد درمانی برای کمک به ارتقاء کیفیت زندگی این بیماران استفاده شود.

کلمات کلیدی:

Beta Thalassemia, Cognitive-Behavioral Approach, Counseling, Quality of Life
بنا تالاسمی؛ رویکرد شناختی رفتاری؛ کیفیت زندگی؛ مشاوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1160037>

